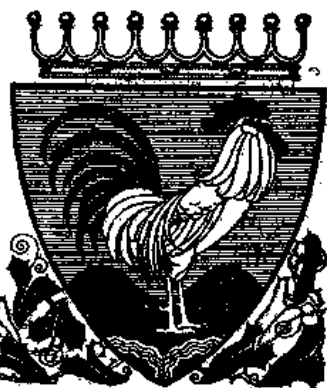

EL CATLLAR

SETMANARI NACIONALISTA DE RIPOLL I COMARCA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: SANT PERE, 27

ANY III

RIPOLL, 6 D'AGOST DE 1922

NUM. CXIX

SANTA MARIA DE RIPOLL TITULAR DE L'ESGLÉSIA PARROQUIAL DE BLANES

Al Sr. Canonge Collell Pbre. infadigable treballador
en la restauració del Monestir de Ripoll

Les meves aficions musicals, me portaren a la poètica i riallera vila de Blanes, on s'hi celebrava amb gran magnificència i

profusió de festes religioses i artístiques, la celebració del vinticinquè aniversari de la fundació de la Capella de Santa Cecília de dita vila. A l'entrar dins l'esbelta església Parroquial, els meus ulls es fixaren tot seguit en l'hermós altar Major presidit per nostra Madona *Santa Maria de Ripoll*. ¡Figureu-vos quina fóra ma sorpresa al veure el bust esvelt i magestuós al centre d'aquell altar! Feta una fervorosa súplica, tot seguit vaig pensar en lo molt que plauria als meus volguts compatricis sapiguer el perquè és titular de l'església de Blanes, Santa Maria de Ripoll. Vaig fer investigacions per a recollir les dades més importants i a la poca estona ens trobàvem ja reunits el Reverent Sr. Ecònom Mossèn Anton

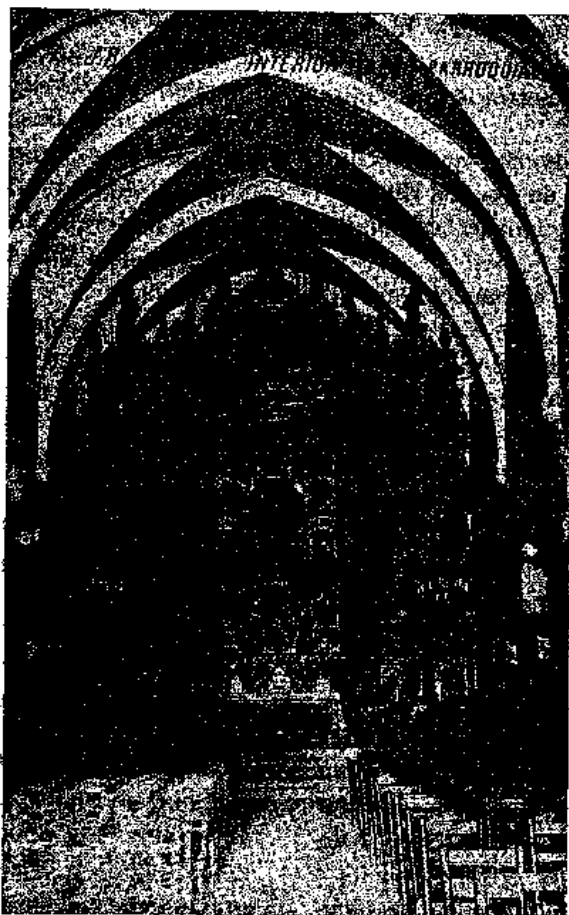
Falcó, Pbre., el venerable obrer de temps antiquíssim de dita església En Josep Ferrés i Illa i el

que fa més de 30 anys és sagristà, En Francesc Cornella i Soler, els quals amablement me feren el següent relat:

Per allà l'any 1888 passà la santa Visita Pastoral a la vila de Blanes el Molt Il·lre. Dr. Tomàs Sivilla i Gener, Bisbe de Girona. Amb aital motiu portaven en solemne processó la petita imatge de la Mare de Déu, que hi havia a l'altar Major, molt vella i deteriorada; i com sia que la fusta de tan corcada que era no pogués resistir aitals trasllats i moviments, es destrossà sens esperances de restauració ja que, segons diuen, no tenia cap mèrit artístic.

Aixís m'ho confirmà també l'il·lustre blanenc i eminent prosista, el Sr. Joaquim Ruira. Aquesta imatge, amb consentiment del Sr. Bisbe, es vengué per 100 pessetes eucarregant a l'allavors Sr. Rector, el Reverent Ramon Vall-llobera-

Rosés que procurés escullir i presentar-li una nova imatge.

Dit Sr. Rector, el qual, sia dit de pas, governà molt sàbia i zelosament la Parròquia per espai de 27 anys, morint al 1906, buscà moltes imatges de la Mare de Déu i ja estaven decidits a posar-hi la Mare de Déu dels Angels, quan arribaren a sos oïts les alabances d'una bella imatge exposada a casa els Torruelles, argenters de Barcelona.

Cap allà va encaminar-se poguent admirar una bonica reproducció del quadre de l'Enric Serra representant a Nostra Senyora de Ripoll, que obrat en mosaic als tallers del Vaticà, havia de ser la titular de nostre Monestir en substitució de la cremada l'any 1835.

Enamorat el Sr. Rector de la imatge, tot seguit va demanar preu a tres esculptors per a fer-ne una, tallada en fusta.

El primer l'indemanà 1.100 duros, el segon 800 i el tercer 600, elegint a aquest últim o sia En Francesc Pagès i Serratosa. El model en pasta fou enviat a Blanes i després al Sr. Bisbe de Girona, quedant-ne ells i tothom que la vegé, sumament satisfets. Dit model fou regalat al Museu Episcopal de Vich.

Amb tota urgència i perfecció fou feta la imatge que és còpia exactíssima en la forma i en el decorat de la de Santa Maria de Ripoll. És bellíssima i bon xic més alta del tamany natural. En el costat esquer de la cadira magestàtica hi han les següents lletres «Còpia de la Madona de Ripoll per Enric Serra» «Pagès Serratosa, esculp. 1889.»

Com a nota curiosa, cal advertir que la tingueren i veneraren molt abans de que als Ripollesos els hi arribés el riquíssim mosaic ofrena de Lleó XIII.

A la vila de Blanes per les alabances que n'havien sentit i per la devoció que els excità al veure l'hermós relleu de la Verge Maria amb son Fillet tant morenets tots dos, la rebereu amb una solemnitat i entusiasme indescriptible. Es feu processó amb tot el poble i autoritats, sortint de la *Capella Antiga* (que és tota plena de tradicions venerandes) la devota i formosíssima imatge de Santa Maria de Ripoll portada per 8 homes. De la Capella Antiga seguí al carrer Llarg, el de les Monges, Passeig, Ample i carrer Nou. Per atravesar la petita riera que desemboca tot seguit al mar, fou montat un pont amb taulons. Durant el trajecte de la processó hi havien 5 arcs artísticament enramats i engalanats; lo mateix pot dir-se de tots els balcons de la Vila, sobressortint un que hi havia, amb hermosos dibuixos, *tota la Salve Regina*. Els carrers eren enramats i enllumenades artísticament les façanes de llurs cases. Tot el poble entonava cants Marianes fets expofessos pels propis Srs. Vicaris.

En les solemniais funcions d'església, hi predicà el M.ltre Canonge Penitencier de la Catedral de Girona, el Dr. Anton Homs Pbre. Aixís es conclugué aquell entusiasme de tot un poble envers Santa Maria de Ripoll.

Actualment hi ha molta devoció. En totes les funcions hi crema davant la Verge Maria un formós llum elèctric. Ella està col·locada al bell centre de l'altar Major (com pot veure's en la present fotografia) dins d'un formós i espaiós camaril, on ben bé pot inquirir-s'hi una cinquantena de persones, bellament adornat amb escaientes pintures.

Els religiosos Fills de la Sagrada Família que dirigeixen el Col·legi de 2.ª ensenyança, tenen el seu penó per a les processons i demés actes religiosos, amb la imatge de Santa Maria de Ripoll.

La festa de Santa Maria de Ripoll és Festa Titular, celebrant-la per l'Assumpció de Ntra. Sra. Hi assisteixen totes les autoritats. Hi ha solemniais Ofici amb sermó.

Aquesta imatge fou beneïda pel propi Sr. Rector, Mossèn Vall-llobera, poc abans de fer-se la inesborrable processó.

Aquestes són les dades que he pogut adquirir de Santa Maria de Ripoll, titular de l'església Parròquial de Blanes.

Ans d'acabar aquestes senzilles notes, vull fer com a homenatge a l'entusiasta de nostra Madona que amb tant zel sapigué introduir-la i preparar-la de la muntanya fins a la costa, una breu enumeració de les importants obres que portà a felicitat el llustre fill de la plana de Vich, el taradellenc Reverent Vall-llobera, durant els 27 anys de regentar la Vila de Blanes, la Vila dels bells paisatges.

Feu tots el immensos teulats de l'església antiquíssima, abans palau dels comtes de Cabrera, amb totes les dependències. Feu la cisterna, d'una groixudària i amplada enorme. Conseguí tots els fondos de la Conventual diària. Ha deixat un Fundat molt gros. De son pecull particular feu també l'espaiós Centre Catòlic.

Fortificà, últimament, les parets de l'Esbarjo (pati del palau dels de Cabrera) costant-li 300 duros. Deixà fundats 6 o 7 sermons amb la condició que els té de fer un predicador foraster i de talla. També feu fundacions per a l'Hospital i l'obra.

Va manar en festament que li fessin sepultura mitjana, no major, com desitjava el poble, éssent enterrat a l'església del cementiri aquest humil i zelós sacerdot, digne de perpètua memòria en les oracions dels Blanencs que tants grans records en servei.

Morí pobre en consonància a les paraules la-

pidàries que deixà en son testament dient: «tot lo que tinc ho he guanyat a l'església i a l'església ho deixo...»

J. MAIDEU AUGUET, PBRRE.

Ripoll i Catalunya

Nostra Dona de Ripoll
vetlladora de la terra
catalana, en bell dobl
vessa aurífer de la gerra.

la gràcia excelsa de ton
poder diví. Sots l'ofensa
que portem per nostra afront
en inopia malvolensa,

ix l'espurna avalorada,
que és un flam ja sorprenent
i l'advoquem, en la volada,
prop del Déu Omnipotent.

Hem tingut Bisbes i Abats,
venim de Comtes colossos
i aimem les llibertats
de nostres temps gloriosos.

Nostra Dona de Ripoll,
vetlladora de la terra
catalana, per el toll
de sang ungida, la g-terra

exhumeix del balb la via
i rebels a postració,
venim a tu, oh Maria,
fent un clam a ta Oració.

J. Carner

NOTES FOLK-LORRIQUES

EL SASTRE D'ALPENS

Es conta que en aquell temps en que els sastres anaven a cusir per les cases de pagès, un sastre d'Alpens (Del Pens, que en deien antigament) un dia havent acabat la feina en una de dites cases, marxà cap a una altra per a treballar-li i'endemà.

Vetaquí que al ser un tros enllà ja era ben fosc i

tot de sobte se li presenta com una fantasma al peu del camí. El sastre esporuguit, no gosant passar, exclamava: *Soc el sastre d'Alpens que m'en vaig a cusir a Sora, no vaig pas per res de mal, deixeu-me passar si us plau;* però per més que anava repetint la cantarella, la fantasma com si li diguessen Llúcia: no es movia poc ni molt.

Quan al fer-se clar va veure el sastre que allò que tanta por li havia fet no era més que una grossa soca morla i socarrada, se sentí valent, i donant-li un cop d'estissores digné tot decidit: *lo mateix hauria fet si hagués sigut una ànima de l'altre món: i repregué la marxa.*

NURIA ROQUER DE VILARRASA.

COMPARANCES

- 153.—Negra com la pega.
- 154.—Fina com la llimusina (planta)
- 155.—Més delicat que En Tendre.
- 156.—Hermosa com un sol.
- 157.—Fort com una penya.
- 158.—Més dolenta que una bruixa.
- 159.—Petit com una punta d'agulla.
- 160.—Fi com una seda.
- 161.—Sec i alt com un parpal.
- 162.—Blau com un mataparent.
- 163.—Vermeil com un pebrot.
- 164.—Ros com el blat.
- 165.—Groc com un canari.
- 166.—Raro com un bitxo.
- 167.—Coent com una ceba.
- 168.—Coent com un all.
- 169.—Fort com un fuseller.
- 170.—Llueix com un brillant.
- 171.—Tant segur com el fajol a Olot.

DOLORS FORNES I ALIBES.

“La Senyora Marieta”

Hem tingut el gust de veure representat per dos vegades en nostra primer teatre «Casino de Ripoll» per la companyia que dirigeix el primer actor En Bartomeu Pujol, la deliciosa i boniquíssima comèdia en 2 actes, «La Senyora Marieta», original del gran fill del poble català i excels poeta i preclar dramaturg N' Ignaci Iglésies.

«La Senyora Marieta» fou posada en escena amb tot acurament la vetlla del dijous dia 20 del passat mes i amb l'assistència d'un bon nombre d'espectadors conquerint llur autor i els actors, merescuts aplaudiments. La Sra. Teresa Arquer, protagonista de l'obra, encarnà magistralment el paper de *Sra. Marieta* amb delicat i exquisit treball en son ben reflectat paper de bondadosa i exemplar Sra., model de correcte ciutadania i d'un abnegat altruisme en favor del pròxim, fita sa vida amb el caminar de la vida, mai per un mai mestressa del seu orgull i banitat de riqueses, sinó al contrari, franca, atenta i curinosa amb tots els estaments socials.

Es veu en ella la Sra. de la bondat i del desinterès en l'ofertiment dels seus cabals per l'educació del desheretat a la riquesa, per tot allò que sia foment de cultura social en els seus consemblants. No és egoista però és administradora, no és fanàtica i és religiosa, no és dona feble i és per això que sap sentir en la dona enamorada la felicitat dels altres.

«La Sra. Marieta» amb el seu procedir societatari i amb ses carinyoses paraules sap apartar del vici al desgraciat i lliurar del rênec, refiliant i educant la parla dels cotxers *'Espantat* i en *Xapid* així també sap convenir molt bé amb el pensament educatiu d'En Parrot on s'hi veu un pare encisat amb al seu ofici, propi pel seu fill a la major edat i el contrast ofert pels bons sentiments de «La Sra. Marieta» en la preferència per a la carrera sacerdotal del noi *Cintet* fill d'en Parrot. Però la bona Sra. sap distingir en la ben tramada comèdia i l'autor Sr. Iglesias ens deixa veure l'amor tendre i jovincel dels afiliats *Cintet* i *Agneta* joves nets els dos de la primera volada i encisats l'un amb l'arreglo de capellatès i l'altre amb àltars per la Mare de Déu; els neix de mica en mica certa simpatia l'un per l'altre que no és res més que el foc de l'amor pur, sant i innocent i en un moment de alucinació ajunten ses ànimes amb un tendre i sùbtíl petó el qual es observat per «La Sra. Marieta» quedant sumament sorpresa però poc a poquet nota la falta d'inclinació al sacerdocí de l'un i la poca vocació a monje l'altre i amb això a la vista consenteix als seus tèndrívols amors, seguint protegint-los com fins ara havia fet.

En una paraula: L'obra agrada en grau màxima, resultant un èxit per l'autor i gran dramaturg Sr. Iglesias a qui felicitem efusivament. Els actors estigueren afortunats en llur desempeñyo especialment el Sr. Pujol i Sánchez. De les actrius eix complagueren la Sra. Arquer, Sra. Bayona i la primera actriu l'àngela Sreta. Teresina Pujol.

Degut a la falta d'espai, no poguerem publicar en el seu degut dia el present article. — N. de la R.

NOVES

— Estiuejen en nostra vila el Sr. Comte de la Vall de Marlès amb ses germanes en la bonica casatorre de Ramà, el Sr. Siso i sa Sra., Sreta. Teresa Amatller, D. Manuel Degollada i sa amable esposa, els novells èspòs Alart-Badia, el Sr. Narcís Deop i la seva senyora, i altres que en eix moment sentim no recordar.

— Des del dia 2 del corrent ha sigut decretat pel cos de correus l'augment de les cartes, costant els segells 25 cèntims en lloc de 20 com fins ara regien. El pes permès en cada carta és de 25 grams.

— Amb motiu de les festes de Ripoll, en els dies 6 i 7, el tren n.º 4 que surt a les 8'30 de la tarda, sortirà amb arreglo al itinerari següent:

TREN N.º 4. Sortida: Ripoll, a les 7'30; Campdevànd, a les 7'41; Aiguies, a les 8'04; Ribes, a les 8'15; Planoles, a les 9'11; Tossès a les 9'11, Molina, a les 9'26.

— Ha sigut encapselat l'àlbum del Monestir pels fervents patriotes, els Lluissos de Gràcia, amb la següent dedicatòria: «Senyor! En aquest Monestir hostatjador de la fe i patriotisme i guardador de cèndres venerables dels qui governaren lliurament la nostra benaurada terra catalana, hem sentit fretura de que un digníssim capdill ens porti novament la seva deslliurança.» Firmen «Els Lluissos de Gràcia i Mossèn Alfons Muñoz i Mossèn Odon Plans Font, Pbres.; els esposos En Ferràn Pons i sa simpàtica muller Pepeta Moreaud en demanda de la benedicció de Santa Maria; els aristòcrates En Josep de Castellarnau amb sa senyora Maria Francisca Fuster de Castellarnau, el Marquès i Marquesa de la Torre, En Carles, Trinitat i Narcís Fonsdesvila i família, Carme, Francisca i Marta Aguiló.

— Les nostres estacions s'han vist plenes de forasters en l'hora d'arribada dels seus respectius trens. Igualment els carruatges venen plens de passatgers per a passar uns i altres les festes de nostra Madona Santa Maria de Ripoll.

— Variis veïns del carrer del Bisbe Morgades i plaça Lupions, ens pregunuen fem pública llur queixa deguda al fum que diàriament s'escampa en aquells barris i en tanta abundor que es fa necessari tancar totes les habitacions si no els plau que quedin impregnades d'aquell agradable perfum de feixina cremada.

TARTANA - RECADER de Ripoll a Vallfogona i vice-versa

SORTIDA DE RIPOLL, a les 2 de la tarda
(Casa Emili Pagés, Telèfon 387)

SORTIDA DE VALLFOGONA, a les set del matí
(a Can Castell)

Servede de tartana a preus econòmics

— La solemne processó que's celebrarà demà a les 7 de la tarda i que's portant del penó principal l'Excelentíssim Sr. Capità general de Catalunya, seguirà el curs següent:

Sortida del Monestir, carrer de St. Pere, plaça de Sant Eudald, carrer de Mercaders, plaça del Mercat, carrer de Batet, carrer del Bisbe, plaça de la Constitució i entrada al Monestir.

MOVIMENT PARROQUIAL del 22 de juliol al 5 del present

BATEIGS: = Maria Vila Soler, filla de Francisco i Maria. — Lluïsa Sadurn Sabatés, filla de Ramón i Maria. — Antoni Soler Gaià, filla de Josep i Dolors.

DEFUNCIONS: = Leoni Herànd Durand, de 82 anys. — Pere Canals Juanolas, de 15 anys.

MATRIMONIS = Eudald Serra Nogués, amb Candelària Santauària Girbent.

Tipografia Ripollesa, Carrer Macià, — RIPOLL